

פסח - אברהם - חסד, הפוגם בחמץ ובאיסור עריות הוא פוגם בחתום המלך

דיסוד דז"א

פֶּסַח, דְּרוּעָא יְמִינָא דְאַבְרָהָם, כֶּסֶף מְזִיזָקָה וְהִנֵּה הַפֶּסַח הוּא

מצד זרוע הימין דאברהם החתום בחסד, והוא סוד כסף מזוקק שאין בו אחיזה

לחיצונים (רמ"ק). **מֵאֵן דְּעָרַב בִּיהַ עוֹפֶרֶת, מְשִׁקֵּר לִיהַ** וְהִנֵּה בֹזֵה

הכסף מי שמערב בו עופרת הוא משקר ומזייף בו. **הֵכִי מֵאֵן דְּעָרַב חָמֵץ אִו**

שְׁאוּר כָּל שְׁהוּא בְּמִצָּה, כְּאִילוּ מְשִׁקֵּר חוֹתָמָא דְּמִלְכָּא

ולכן מי שמערב חמץ או שאור אפילו כל שהוא במצה, נחשב לו כאילו הוא משקר בחותם

המלך ז"א, דהיינו שהוא פוגם ביסוד הנקרא חותם המלך מאחר שהוא מחתים את המלכות

בחותם אמת והוא חותם בה את שם שד"י וממנו יוצא טיפת הייחוד, ולכן המערב בטיפת

הייחוד הוא פוגם ביסוד העליון (רמ"ק). **וְהֵכִי מֵאֵן דְּעָרַב בְּטִפָּה דִּילִיהַ**

שׁוּם תַּעְרוּבֶת, כְּאִילוּ מְשִׁקֵּר חוֹתָמָא דְּמִלְכָּא, דָּא בְּדָא

תְּלִייא וכך הוא מי שמערב את טיפת זרעו באיזו שום תערובת של איסור, נחשב לו

כאילו הוא משקר בחותם המלך שהוא היסוד דז"א, מאחר שהכל תלוי זה בזה, דהיינו

אור הרשב"י

יראה ובל ימצא והיינו אפילו פירורי חמץ שמדינא אין איסור בל יראה שבטלים מ"מ הנזהר גם מפירורים אלו שלא יהיו ברשותו מובטח לו שלא יחטא.

ד. יש הכותבים שבכתבי האר"י ז"ל אין כתוב "מובטח לו שלא יחטא" אלא כתוב "יועיל לו שלא יחטא".

מותר אלא שיש פוסקים האוסרים כגון משהו חמץ שנתערב קודם הפסח באופן שמדינא אינו חוזר וניעור בפסח (עיין סי' זה סעי' ד'). ב. מי שמחמיר בכל החומרות הנהוגות בפסח הוא אשר מובטח לו שלא יחטא.

ג. כוונת האר"י ז"ל הוא לאו דווקא בנזהר לא לאכול משהו חמץ, אלא אפילו בענין דבל

שהחסד העליון דמצה ממנה טיפת הייחוד אל היסוד, ולכן הפוגם בחמץ ובאיסור עריות הוא

פוגם בחתום המלך דיסוד דז"א.

ראש השנה - יצחק - גבורה

רֹאשׁ הַשָּׁנָה, דְּרֹעַא שְׂמַאלָא דִּיצְחָק אמנם ראש השנה הוא מצד

הזרוע השמאלית שהוא סוד יצחק החתום בגבורה. **תַּמָּן דִּינִי**

נִפְשׁוֹת, וְעֵקֶדָה דִּיצְחָק תַּמָּן הָוָה. דְּעֵקִיד לִיָּה אֲבִרָהֶם.

קְשׁוּרָא דְתַפְלָה דִּיד, דְּוּמִיָּא דְעֵקֶדָה דִּיצְחָק ובו ביום דנים דיני

נפשות מי לחיים ומי למוות, וביום זה היתה עקידת יצחק החתום בגבורה שעקדו אברהם

החתום בחסד בכדי להכניע את הדינים, כי הוא סוד קשר תש"י דגבורה הנעקד ונקשר ביד

שמאל ע"י היד ימין דחסד בכדי להכניע ולמתק את דיני הגבורה. **וְזָכָא אִיהוּ**

בְּרָא דְאֶתְעֵקֶד בְּאֲבוּי, וְאֶתְקַשֵּׁר בִּיָּה, לְמַעַבְד

עוֹבְדוּתֵיהּ, בְּאוֹרֵייתָא וּבַמִּצְוָה אשריו של הבן הנעקד ע"י אביו ושומע

בקולו בסוד 'שמע בני מוסר אבך' ובוזה הוא נקשר בו בכדי לעשות כמעשיו בלימוד התורה

ובקיום המצוות. **וְזָכָא עֶבֶד דְּאֶתְקַשֵּׁר תַּחֲוֹת רַבִּיָּה, לְמַעַבְד**

רְעוּתִיָּה, אִיהוּ בְּאֶתֶר דְּבְרָא דְמַלְכָּא ואשרי העבד הנקשר תחת

קונו ועובדהו שלא על מנת לקבל פרס, כי בזה הוא נחשב לבן המלך ז"א ממש העובד את

אביו מחמת מאהבה ולא מיראה.

מט"ט עבד לו"א ששומר מהחיצונים

**מַטְטְרוֹן, וּפָאָה אַנְתָּ, וְזָפֵאִין בְּנֶד, דַּאִינוֹן קְשִׁירִין
וְעִקִּידִין בְּתַפְלִין תַּחֲת רְשׁוּתָא דְּמֶאֲרָד.**

ולכן אתה מטטרו"ן אשרי חלקך, ואשרי בניך שהם סוד הנשמות הנמשכים ממך, דהיינו שאינם זוכים לנשמה מאצילות ומשום כך הם נקראים בניו של מטטרו"ן, והם עקודים

וקשורים ע"י קשר מצוות התפילין תחת עולם האצילות שהוא תחום קונך ז"א, ובזה הם

יונקים מהשפע העליון (רמ"ק). **וּבְגִין דָּא, אַף עַל גַּב דַּאֲנִתָּ עֶבֶד**

לְמֶאֲרָד, מְלֻכָּא אַנְתָּ עַל כָּל מְמַנֵּן דְּשָׂאָר עֲמִין. מְלֻכָּא

עַל כָּל מְלֻאֲכִין ומאחר שאתה עבד לקונך ז"א, לכן אתה בבחינת מלך על כל

הממונים של השבעים שרים של האומות, ובזה אתה מלך על כל המלכים. **מְלֻכָּא,**

דְּשָׂדִים וְכָל מִשְׁרִייתִיה, דְּחֻלִּין מְנָד. ומשום כך אתה גם מלך על כל

השדים ובזה כל מחנות סמא"ל וחיילותיו יראים ממך. **מֵאֵן גָּרִים דָּא** ומי גרם לך

את כל המעלה הזו, **בְּגִין דַּאֲנִתָּ שְׂרַפְרָף לְמֶאֲרָד, וְאַנְתָּ מְשִׁמֵּשׁ**

לְמֶאֲרָד. אלא הוא מאחר שאתה כשרפרף ועבד תחת קונך ז"א, ואתה משמש את קונך

בנהגתך בימות החול. **שְׂדֵי דְּמִזְוִזָּה לְבָר, שׁוֹמֵר הַפֶּתַח. יְהוֹ"ה**

דְּאִידֵּהוּ מֶאֲרָד, מְלֻגָּא ולכן שם שד"י שבמזוזה שמצדך שהוא עולה כמנין

מטטרו"ן הוא נכתב על הפתח מבחוץ, בכדי שתשמרם מהחיצונים, כדוגמת שמירתך את

פתח ההנהגה והשפע למעלה בכדי שלא יכנסו החיצונים לבית דמלכות, אמנם שם הוי"ה

הוא נכתב בתוך המזוזה כדוגמת ז"א קונך המתלבש כך בפנים שע"כ יש בכוחך לשמור את

ישראל בניו (רמ"ק, יהל אור). ♦

הלימוד היומ

בשבת ההנהגה ע"י ז"א שם הוי"ה, ובחול ע"י מט"ט שם שד"י

וְהָכִי אֵיהוּ^[תי] כִּד קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא נְחִית לְשִׁלְטָאָה עַל

עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע וזהו שאמרנו שבימות החול ההנהגה הוא ע"י

מטטרו"ן, דהיינו שימות החול הוא כאשר הקב"ה יורד לבריאה בכדי לשלוט על עץ הדעת

טוב ורע, **דְּאֵיהוּ טוֹב מְטַטְרוּ"ן. רַע סְמָאֵל, שְׂד, מְלָכָא**

דְּשָׂדִים. (דף רפ"ג ע"א) **מְטַטְרוּן מְלָאךְ, מְלָכָא דְּמְלָאכִים** דהיינו

שעץ הדעת טוב ורע הוא טוב מצד מטטרו"ן, והוא רע מצד סמא"ל, שהוא בבחינת שד ומלך

השדים, ומשא"כ מטטרו"ן הוא מלאך מלך המלאכים. **אַבְל מְסַטְרָא דְּאֵילָנָא**

דְּחַיִּי, שְׂדֵי אֵיהוּ יְסוֹד אמנם מצד עץ החיים שהוא ביום השבת סוד ההנהגה

הוא בשם שד"י דיסוד, וממנו נשפעים נשמות הבנים לקב"ה, שהוא מהיסוד המייחד את זו"ן

בשבת. **וּבְגִין דָּא לְמַטָּה, שְׁנִים, עֶבֶד וְרַבּוּ, דְּלָאוּ אֵינוֹן**

יְחוּדָא חָדָא ומשום כך למטה במטטרו"ן הוא סוד שנים, שהם עבד מטטרו"ן שד"י

בחוץ ורבו ז"א הוי"ה בפנים, שהם אינם בייחוד אחד כלל, **וּלְמַעְלָה, אֶחָד.**

תְּפַאֲרַת יְסוֹד, דְּגוּף וּבְרִית חֲשִׁבִּינָן חָד, דְּאֵיהִי עֲמוּדָא

דְּאֲמַצְעִיתָא וְצַדִּיק אמנם למעלה באצילות הוא סוד אחד, דהיינו שההנהגה

בשבת הוא משם הוי"ה דת"ת ומשם שד"י דיסוד הנחשבים לאחד מאחר שהגוף והברית הם

אחד, שהגוף הוא סוד עמוד האמצעי ז"א והברית הוא סוד היסוד הנחשבים לאחד, ומהם

ההנהגה בשבת קודש שלא ע"י התלבשות במטטרו"ן כלל כבימות החול.

אור הרשב"י

[תי] הרמ"ק גורם והאי איהו.

הלימוד היומִי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000